

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20211110207238 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. П. М., с ЕГН *****, с адрес за призоваване /адрес/ срещу Наказателно постановление /НП/ № 286359/2016 от 11.11.2016 г., издадено от Евг.Ив.К на длъжност заместник-кмет на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 35, ал. 7, т.1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) отм. е наложена „глоба“ в размер на 200,00 лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ и чл.35, ал.1 във вр. с чл. 34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

Жалбоподателят моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Същият счита, че неправилно му е определен вида на наложеното наказание, тъй като към момента на извършване на нарушението е бил непълнолетен, в който случай наказанието следвало да бъде обществено

порицание. Освен това, счита, че задължението за заплащане на глобата е погасено по давност.

Редовно призован за съдебно заседание, жалбоподателят не се явява лично. Същият се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно по съображения, изложени в писмени бележки. В тях като основание за отмяна на процесното НП добавя това, че административно-наказващият орган не е обсъдил възраженията, направени от нарушителя, както и това, че НП не е било връчено на санкционираното лице по надлежния ред. Моли в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените от него разноски в размер на 240.00 лв., представляващи адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна – заместник-кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а НП да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0286359 от 16.10.2016 г. на контролър по редовността на пътниците в „ЦГМ” ЕАД, е установено че на същата дата /16.10.2016 г./ в 18.30 часа жалб. М. П. М. е пътувал в гр. София в ТМ 1 с инв. № 2323, като след спирка ул. „Пиротска“ посока пл. „Македония“ р-н „Централна Гара“ е констатирано, че същият е без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл.18, т.1, б.„а”, б.„б”, б.„в” и чл.35, ал.1 във вр. с чл. 34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление /НП/ № 286359/2016 от 11.11.2016 г. на Евг.Ив.К на длъжност заместник-кмет на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 35, ал. 7, т.1

от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) отм. е наложена „глоба” в размер на 200,00 лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.18, т.1 и чл.35, ал.1 във вр. с чл. 34, ал.3 от НРУПОГТТСО.

Горната фактическа обстановка се установява от приложените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

С оглед твърдението на жалбоподателя, че е било налице нередовно връчване на НП, съдът намира следното: Разпоредбата на [чл. 58 от ЗАНН](#) урежда реда за уведомяване на нарушителя за изготвените наказателни постановления, а чл. 64 от ЗАНН очертава хипотезите, при които те влизат в сила. Разпоредбата на [чл. 84 от ЗАНН](#) препраща към прилагане на НПК, доколкото липсват особени правила за връчване на призовки и съобщения, и за съдебното производство по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления. Разпоредбата на [чл. 58, ал. 1 от ЗАНН](#) императивно урежда начина на връчване на наказателните постановления, а именно-срещу подпис, което в случая не е изпълнено. Тази разпоредба цели да гарантира правото на нарушителя да узнае за какво е наказан и да му бъде осигурена възможност да обжалва наказателното постановление, ако счита същото за незаконосъобразно. Освен срещу подпис в разпоредбата на [чл. 58, ал. 2 от ЗАНН](#) е предвидена друга възможност, приравнена на редовно връчване на НП-ако нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Следователно, за да се приложи чл. 58, ал. 2 от ЗАНН е необходимо да са налице две предпоставки: нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. Касае се за кумулативно предвидени в хипотезата на правната норма предпоставки, поради което, за да се прояви фактическият състав по [чл. 58, ал. 2 от ЗАНН](#) и да се приеме, че е налице редовно връчване, е необходимо не просто нарушителят да не е намерен на посочения адрес, но и същият да е променен, и новият му адрес да е неизвестен. Наказателното постановление в настоящия случай не е било

редовно връчено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, за да се приеме, че същото е влязло в законна сила към датата на подаване на настоящата жалба. Освен това изискването на закона не може да бъде изпълнено само с едно изпращане на писмо, с което нарушителят се призовава за връчване на НП, особено когато това писмо не е било получено от нарушителя, видно от обратната разписка, на която не е положен подпис на получател. Приложена е още разписка за получаване на НП, на която нито е положен подпис на връчил, нито на получил, не съдържа още и дата на връчване. Все в тази насока, жалбоподателят, сочи, че не е сменял адреса си. Въпреки това, без да предприеме никакви допълнителни действия за лично връчване, административно-наказващият орган директно е приложил разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. В НП било вписано, като дата на връчване 20.03.2017 г. в хипотезата, в която нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен. Наказващият орган е отбелязал това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването-20.03.2017 г. В НП е отбелязано, че то е влязло в сила на 06.04.2017 г. Предвид изложеното съдът приема, че не са били извършени всички необходими действия за връчване на наказателното постановление. Съгласно трайната съдебна практика приложимостта на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН не се обуславя от инцидентно ненамиране на жалбоподателя на адреса, а от положителното установяване, че същият е променил трайно местопребиваването си. В тежест на наказващия орган, приложил разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, е да докаже наличието на предвидените в разпоредбата предпоставки. Един единствен опит за връчване не е достатъчен, за да се пристъпи към процедурата по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и затова съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Най-ранният възможен момент, в който жалбоподателят е могъл да разбере за издаденото НП, е датата на получаване на заповедното съобщение.

Съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

В разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са предвидени задължителните реквизити на АУАН и НП. Според чл. 42, т. 4 и 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, АУАН и НП следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и законните

разпоредби, които са нарушени. Нормите изискват да е налице единство между словесното описание на деянието и правната цифрова квалификация, както и между цифровата квалификация на нарушението, посочена в АУАН, и тази, отразена в НП.

В процесния АУАН е отбелязано, че лицето пътува без редовен превозен документ, както и че отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. Самият АУАН представлява типов формуляр, в който са вписани различни норми, които биха могли да бъдат нарушени - чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3; чл. 34, ал. 5; чл. 35, ал. 2; чл. 35, ал. 3; чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 4 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, като изрично е посочено: „вярното се подчертава“, т.е. актосъставителят следва да подчертае коя е нарушената разпоредба за конкретния случай. В процесния АУАН актосъставителят е подчертал като нарушени разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 и чл. 34, ал. 5 от Наредбата. В НП, издадено въз основа на АУАН, е възприето същото словесно описание на нарушението, както и същата правна квалификация, като е прието, че лицето виновно е нарушило разпоредбите на чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата. По този начин е създадена неяснота на административното обвинение. Сочената за нарушена разпоредба на чл. 18, т. 1 от Наредбата урежда четири различни хипотези - по б. „а“, „б“, „в“, „г“, свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт. В случая бланковият формуляр на АУАН очевидно е отпечатан преди измененията на Наредбата, при които е създадена и б. „г“ /нова - Решение № 270 по Протокол № 12 от 14.04.2016 г.) и съдържа само трите хипотези по б. „а“, „б“ и „в“ на т. 1 от чл. 18 от Наредбата, според които пътниците са длъжни да притежават редовен превозен документ /б. „а“/, да го представят на контролните органи за проверка /б. „б“/, както и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците /б. „в“/. В случая както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези на т. 1 от чл. 18 от Наредбата, което е довело до неяснота кое

точно задължение е нарушено, а оттам и до неяснота за какво точно лицето е санкционирано. Освен това дадената правна квалификация не съответства на фактическото описание на нарушението, а именно че лицето пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване от контролор по редовността на пътниците. Следователно процесното НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Установеното нарушение е процесуално по своята същност и съществено по тежест, тъй като с него се възпрепятства санкционираното лице да разбере за нарушението на коя правна норма е наказано, за да може да организира адекватна защита.

На следващо място, административно-наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение при индивидуализацията на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя. От доказателствата по делото безспорно се установи, че М. П. М. е бил непълнолетен към момента на извършеното нарушение. Във връзка с горепосоченото, съдът счита, че наказващият орган е следвало по отношение на нарушението на непълнолетния да приложи разпоредбата на [чл. 15, ал. 2](#), вр. [чл. 13, б. „А“](#), а не б. „Б“ от ЗАНН. Според цитираната разпоредба, по отношение на непълнолетните административното наказание „глоба“, следва да се замени с „обществено порицание“. Съгласно изричната разпоредба на [чл. 26, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗАНН](#) административно-наказателно отговорни са пълнолетните лица, навършили 18 години, които са извършили административни нарушения в състояние на вменяемост, както и непълнолетните, които са навършили 16 години, но не са навършили 18 години, когато са могли да разбират свойството и значението на извършеното нарушение и да ръководят постъпките си. Административните наказания, които могат да бъдат наложени за извършени административни нарушения са изброени в разпоредбата на [чл. 13 ЗАНН](#) изчерпателно и лимитативно, а именно: „обществено порицание“, „глоба“ и „временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“, като съгласно [чл. 15, ал. 2 ЗАНН](#) по отношение на непълнолетните административното наказание „глоба“ се заменя с „обществено порицание“.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административно-наказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане

на административно наказание е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Отделно от изложеното, настоящият съдебен състав констатира, че към момента на постановяване на настоящото решение е изтекъл абсолютния давностен срок за реализиране на административно наказателно преследване, съобразно чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Предвид датата на процесното нарушение максимално предвиденият в закона срок за наказателно преследване, е четири години и шест месеца и същият е изтекъл на 16.04.2021 г. Именно поради това са и налице основанията за отмяна на обжалваното наказателно постановление предвид изтеклата абсолютна давност за преследване на нарушението, а административнонаказателното производство следва да бъде прекратено.

С оглед изхода на делото и направеното изрично искане от процесуалния представител на жалбоподателя в хода на съдебното производство, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН административнонаказващият орган –Столична община, следва да бъде осъдена да заплати в полза на жалбоподателя сумата от 240 лева, представляваща заплатено от последния адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по настоящото дело (съгласно представено пълномощно и фактура).

Ето защо съдът намира, че оспореното наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно.

Водим от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 286359/2016 от 11.11.2016 г., издадено от Евг.Ив.К - заместник-кмет на Столична община, с което на жалбоподателя М. П. М. с ЕГН –***** с адрес за призоваване /адрес/ на основание чл.53 и чл.13, б.”б” от ЗАНН и чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община отм. (НРУПОГТТСО) е наложена

„глоба” в размер на 200.00 лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“ и б.“в“ и чл.35, ал.1 във вр. с чл. 34, ал.3 от НРУПОГТТСО отм.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на жалбоподателя М. П. М. с ЕГН –***** с адрес за призоваване /адрес/, сумата от 240, 00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие пред настоящата инстанция.

ПРЕКРАТЯВА производството по Н.А.Х.Д. № 7238/2021 г., по описа на СРС, НО, 101 състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____